

nedbragt til 6,300,000 Kr., og der er en Margin, som kunde have været udnyttet. Jeg sætter megen Pris paa, at Regeringen har holdt paa, at Staten skulde være fri for yderligere Garanti. Jeg ser ikke rettere, end at den Risiko, Staten løber ved at have en Garanti tilbage paa 6,300,000 Kr., formindskes ved den Foranstaltning, som nu træffes. Det er klart, at Frihavnen, selv om den projekterede Udvidelse ikke bliver fuldt rentabel, gavner Foretagendet saa meget, at Statens Chance for at komme til at opfylde sin Garanti formindskes i ikke ringe Grad. Jeg ønsker at faa slaaet fast, at Frihavnsselskabet ikke har været nogen Guldgrube for Aktionærerne. Det Overskud, som bliver til tilbage til Aktiekapitalen, de 4 Mill. Kr., er ikke meget over 5 pCt., og det er meget beskedent. Saa ser jeg endda ikke, at der har fundet ekstra Henlæggelser Sted. Henlæggelserne til Reservefonden er i Virkeligheden særdeles beskedne. Det har været udtalt, forinden Sagens Behandling i dette Ting, at naar denne Sag skulde gaa saa hurtigt igennem, skyldtes det et Krav fra Bankerne, som kun vilde staa ved deres Tilbud en kort Tid endnu. Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Minister allerede i sit Foredrag i Dag har oplyst, at det beror paa en Misforstaaelse. Det kan jo nemlig kun skade Sagens lykkelige og lette Vandring her i Rigsdagen, naar man staar med et saadant Sværd hængende over Hovedet, idet Penge- magten siger: straks eller ikke! Det har derfor glædet mig at høre, at det ikke er rigtigt, hvad der er sagt i den Henseende, og at man her altsaa har mistænkt Bankerne uden Grund. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har ydet dette Lovforslag, og skal ganske kort besvare de enkelte Spørgsmaal, som er rettede til mig.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (*Jørgen Berthelsen*) ønskede at vide, om det var Hensigten at foretage nogen Forandring i Koncessionens § 3, for saa vidt angaar Bestemmelserne om, at Staten eller Havnen til sin Tid vil kunne overtage Frihavnens samtlige Ejendele. Det er ikke Hensigten at foretage nogen Forandring i dette Forhold.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (*Holger Petersen*) henstillede, at Ministeriet søgte at afhjælpe den følelige Mangel paa Jernbanegodsvogne, som hersker, og

som efter det ærede Medlems Mening permanent er til Stede, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem. Ja, det er jo et Bekostningsspørgsmaal af ikke ringe Omfang at forsyne Statsbanerne med et Materiel, som er fuldt tilstrækkeligt til enhver Tid. Jeg tror, at man derom maa sige, at selv under normale Forhold maa det være saaledes, at der til Tider kan være Mangel paa Jernbanevogne. Hvis dette ikke er Tilfældet, vil det sige, at man en stor Del af Aaret har et betydeligt overflødigt Materiel, og dette vil indvirke alt for ugunstigt paa Driften. Jeg skal dog indrømme det ærede Medlem, at det vilde være ønskeligt, om vi havde noget mere Godsmateriel, end Tilfældet er. Det vilde jeg ønske ogsaa under normale Forhold, og mine Bestræbelser skal gaa i den Retning. For saa vidt angaar den nuværende Tilstand, maa alle kunne være enige om, at Statsbanerne ikke kan og ikke bør være i Stand til at bestride en saa ekstraordinær Stigning i Trafikken som den, der har fundet Sted. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, [at Ulemperne ved Godsbefordringen ikke alene skyldes Mangelen paa Jernbanevogne. De skyldes blandt andet ogsaa, at Havnene ikke har været i Stand til at magte deres Del af Opgaven, men fortrinsvis skyldes de, at Statsbanernes hele Anlæg ikke er beregnet paa noget meget større Antal Vogne end det, der haves til Raadighed. Dersom man i dette Øjeblik havde flere Vogne, vilde Transporten dog ikke kunne foregaa med tilstrækkelig Hurtighed, idet Stationerne ikke kan optage dem, vi har ikke tilstrækkelig mange Lokomotiver til den forøgede Godsmængde og heller ikke tilstrækkeligt af fast ansat Personale. Forholdet er det, at under denne Periode har Statsbanernes hele Organisation været anspændt til det alleryderste, og det er ikke blot paa et enkelt Punkt, der, hvor Publikum mærker det: Mangelen paa Jernbanevogne, det er paa alle Punkter, at Statsbanerne har været Overanstrengelsen nær.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (*Bojsen*) stillede et Spørgsmaal til mig, der, saa vidt jeg forstod, blev besvaret paa staaende Fod af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (*Christiansen*), nemlig om Hensigten med Udfyldningen af Svane-møllebugten. Jeg tror at turde sige, at dette Areal i hvert Fald ikke vilde kunne inddrages paa passende Maade i Frihavnen. Naar der nu findes en ret følelig Mangel paa Plads i Frihavnen ogsaa til Anlæg af industrielle Virksomheder, har det noget